

Ingrid van café The Switch

„Wat zou ik anders moeten doen?“

Ingrid Dufour is 30 jaar jong en al tien jaar gehuwd met Oostendenaar Yves Dekeyzer. Samen baten ze al even lang café The Switch uit op het Kadzand-Bonenplein. The Switch is in de eerste plaats een top jongerencafé, met veel moderne muziek. Tijdens de lente- en zomermaanden maken ook de toeristen hun opwachting op het gezellig terras om er hun garnaaltjes of visjes te verorberen. Ingrid houdt van haar job. Yves werkt in de winter part-time bij de post, maar in de zomer komt The Switch op de eerste plaats.

Cafébazin Ingrid Dufour in 1991. „Toen ik in 1991 trouwde met Yves, ging ik direct aan de slag in The Switch.“ (Foto FR)

— **Hoe ben je in de horeca terechtgekomen ?**

— **Ingrid :** „Ik ben opgegroeid in Oudenburg en heb de hotelschool gevolgd in Oostende, waar ik afgestudeerde in 1988. In mijn jonge jaren werkte ik samen met mijn moeder bij familie in feestzaal Monico. Daar ben ik door de microbe gebeten om cafébazin te worden. Na mijn studies heb ik een tijdje in de Graffiti gewerkt en nadien zes maanden bij Frima, in de Oostendse vismijn. In die periode, begin 1990, heb ik Yves leren kennen. Hij was toen al uitbater van The Switch. De beslissing om cafébazin te worden, liet niet lang op zich wachten. Yves had loopbaanonderbreking genomen om The Switch uit te baten, samen met zijn ouders. Toen we in 1991 trouwden, kon hij weer part-time naar de post en ging ik aan de slag als cafébazin.“

— **Is er veel veranderd sinds jij er bij kwam ?**

— **Ingrid :** „The Switch is gestart als jongerencafé en in feite heeft mijn komst daar weinig aan veranderd. We werken 's avonds en 's nachts en hebben veel vaste klanten, de jonge gasten. Tijdens de dag en in de zomer zitten er veel toeristen op het terras. Met mijn hotelschoolervaring kon ik wel wat meer snacks verzorgen maar in feite is er niet veel veranderd.“

— **Hoe is het dan verder geëvolueerd ?**

— **Ingrid :** „We kunnen van geluk spreken dat het Kadzand-Bonenplein een gezellig plein is. Sedert enkele jaren maken we werk van een eigen handelaarsbond, noem het een feestcomité. Er zijn verschillende soorten cafés en tot een programma te komen waarbij iedereen aan zijn trekken komt, is niet altijd makkelijk. De stad doet, met uitzondering van Tjannie Carbon, hier maar heel weinig en dat vind ik spijtig. Hopelijk verbetert dat straks, als het amfiteater zal klaar zijn. Het plein heeft al een tijdje te lijden onder de werken, eerst de Visserskaai en nu het Vissersplein, maar we hebben er gelukkig nog niet zo veel nadeel van ondervonden.“

— **Hoe ziet jouw dag er uit ?**

— **Ingrid :** „We hebben drie kinderen en een groot deel van mijn dagelijks werk gaat uiteraard naar de kinderen. Lester is er 12, Loren 8 en Len 6. Ik sta om 7 u.30 op, help de kinderen en ga dan met hen naar school. Tegen 9 u.30 ben ik al aan de slag in The Switch. In de zomer is het café open vanaf 10 u., in de winter variëren de openingsuren volgens de weersomstandigheden. Iedere dag hebben we, tegen de middag, onze vaste klanten. In de loop van de namiddag werken we vooral met het terras. Hier worden vooral garnalen gegeten en daar vragen ze een ferme Rodenbach bij. Soms vragen ze een snack, een slaatje of een broodje. Naar de avond toe komen dan opnieuw onze vaste klanten, meestal jonge mensen zoals eerder al gezegd. Het zijn echte *plakkers* want in de week kan het hier wel uitlopen tot vier, vijf uur vooraleer we de deuren kunnen sluiten. In het weekend gebeurt het dikwijls dat de vogeltjes al fluiten als Yves thuiskomt. In de zomer kruisen we elkaar, want Yves doet de nacht en ik de dag.“

— **Hoe lang denk je dat nog te doen ?**

— **Ingrid :** „Ik hou van mijn job en ik hoop dat nog lang te kunnen doen. De zaak draait meer dan behoorlijk. Ik heb een speciale binding met de klanten en ik zou dat niet kunnen missen. De meeste vaste klanten ken ik al jaren, met naam en toenaam. Zij kennen mij als Ingrid. Ik maak graag plezier en zit niet verlegen om een grap of een scheef woord. Lachen is gezond. Anderzijds moet je als cafébazin goed en geduldig kunnen luisteren en dat kan ik gelukkig wel opbrengen. Als er klanten zijn die aandringen, dan zet ik ze vlug op hun plaats. Er lopen meisjes genoeg rond, zeg ik altijd. Ik probeer vriendelijk te zijn voor iedereen en dat moet volstaan. We zorgen ook dat we mee zijn met de moderne muziek. Ons publiek vraagt ernaar. Af en toe mag en kan het hier eens luid gaan. De burens kunnen daar tegen.“

— **Heb je nog tijd voor eigen hobby's ?**

— **Ingrid :** „Er blijft heel weinig tijd over voor hobby's. Ik kijk elk jaar uit naar onze reis. Dit jaar zijn we in maart op reis geweest met de kinderen, naar de zon. Op reis kan ik genieten van een terrasje. Dat is dan de omgekeerde wereld want meestal loop ik zelf rond om te bestellen op een terras. De vrije uren worden anders goed gevuld met boodschappen doen en als het toch eens lukt, gaan we eens lekker eten. Kijk, mijn grootste hobby, dat is bezig zijn met mijn drie zonen. Op de tweede plaats komt The Switch. Ik weet echt niet wat ik anders zou moeten doen !“

(FR)

Ingrid houdt echt van haar job, maar toch komen haar drie zonen op de eerste plaats. (Foto FR)